הא תו ל"ל? מה טעם קאמר: מה טעם נשפך על הרצפה ואספו אין טעון כיבוס? לפי שאין טעון כיבוס אלא דם שנתקבל בכלי וראוי להזייה: ראוי להזאה: למעוטי מאי? למעוטי קיבל פחות מכדי הזייה בכלי זה ופחות מכדי הזייה בכלי זה דתניא *רבי חלפתא בר שאול א] אומר °קידש פחות מכדי הזייה בכלי זה ופחות מכדי הזייה בכלי זה לא קידש *ואיבעיא להו בדם מהו: הלכתא היא ומהלכתא לא גמרינן או דלמא התם מ"ט דכתיב °וטבל בַמַיִם ה"נ כתיב °וטבל בדם תא שמע דא"ר זריקא א"ר אלעזר אף בדם לא קידש, אמר רבא *תניא, וטבל ולא *מספג בדם עד שיהא בדם שיעור טבילה ב] מעיקרו מן הדם מן הדם שבענין ואיצטריך למיכתב ג] בדם דאי כתב רחמנא וטבל ה"א אע"פ דליכא שיעור טבילה ד] מעיקרו כתב [רחמנא] בדם ואי כתב רחמנא בדם ה"א אפילו מספג כתב רחמנא וטבל; מן הדם שבענין למעוטי מאי? אמר רבא למעוטי שירים שבאצבע, מסייע לרבי אלעזר דא"ר אלעזר שירים שבאצבע פסולין, א"ל רבין בר רב אדא *לרבא (א) אמר תלמידך אמר רב עמרם תנינא היה מזה וניתזה הזאה מידו עד שלא הזה טעון כיבוס משהזה אין טעון כיבוס מאי לאו ה"ק עד שלא גמר מלהזות טעון כיבוס משגמר להזות אין טעון כיבוס לא, ה"ק עד שלא יצתה הזאה מידו טעון כיבוס משיצתה הזאה מידו אין טעון כיבוס איתיביה אביי *גמר מלהזות מקנח ידו בגופה של פרה גמר אין לא גמר לא, א"ל גמר מקנח ידו בגופה של פרה, לא גמר מקנח אצבעו, בשלמא גמר מקנח ידו בגופה של פרה שנאמר °ושרף את הפרה לעיניו אלא אצבעו במאי מקנח? *אמר אביי בשפת מזרק דכתיב °כפורי זהב:

מתני' ניתז על העור עד שלא הופשט אינו טעון כיבוס, משהופשט טעון כיבוס דברי רבי יהודה, רבי אלעזר אומר אף משהופשט *אינו טעון כיבוס. ה] אלא מקום הדם ודבר שהוא ראוי לקבל טומאה °וראוי לכיבוס, אחד הבגד ואחד השק ואחד העור טעונין כיבוס. והכיבוס במקום קדוש, ושבירת כלי חרס במקום קדוש, ומריקה ושטיפה בכלי נחושת במקום קדוש, זה חומר בחטאת מקדשי קדשים:

גמ' מנהני מילי דת"ר °בגד אין לי אלא בגד, מנין לרבות עור משהופשט? ת"ל °אשר יזה עליה תכבס יכול שאני מרבה עור עד שלא הופשט? תלמוד לומר בגד מה בגד הראוי לקבל טומאה אף כל הראוי לקבל טומאה דברי ר' יהודה, רבי אלעזר אומר בגד אין לי אלא בגד, מנין לרבות שק וכל

תורה אור: במדבר יט, ויקרא ד, במדבר יט, עזרא א, ויקרא ו, שם

הא תו למה לי. למיתני אין טעון כיבוס אלא שנתקבל בכלי הא תנא ליה נשפך על הרצפה: **קיבל פחות מכדי הזייה בכלי זה.** וחזר ועירב: **דתני ר' חלפתא.** לגבי מי חטאת: **קידש.** מי חטאת באפר פרה: **לא קידש.** ו] כדבעי טעמא ולזיל: **בדם מאי.** גבי חטאת הפנימית קיבל פחות מכדי הזייה כו' וחזר ועירב מי הואי קבלה או לא: **הלכתא.** ז] גבי מי חטאת: **ומהלכתא לא גמרינן.** מילתא אחריתי דקי"ל שבת (דף קלב.) אין דנין מהלכה: **וטבל במים.** מדקרינן ח] בַמַיִם ולא קרינן בְמַיִם משמע במים הנזכרים למעלה לענין קידוש שיהא ט] בשעת קידוש שיעור טבילה: **ה"נ.** הא כתיב וטבל הכהן את אצבעו י] בַדָם שיהא בדם הראשון שיעור טבילה מתחילתו: **מספג.** מקנח בשולי הכלי או בדופנותיו: **שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא.** גרסינן כלפרי' בדם הראשון משמע: **מן הדם.** והזה מן הדם: **שבענין.** מדם האמור בענין יא] (טבילה) שהזה ממנה ראשונה, יזה את כולן, שצריך לחזור ולטבול בו אצבעו על כל הזייה (ג) *טבילה ולמעוטי שירים שבאצבעו דהאי "מן הדם" קרא יתירא הוא דלא צריך למיכתב אלא והזה ז' פעמים: **אע"ג דליכא שיעור טבילה מעיקרא.** הואיל ואיכא שיעור בשעת טבילה: **נסבי אילמריך למיכתב בדם.** דמשמע בדם שהזכיר לענין קבלה: **אמר רב עמרם תנינא.** תיובתא לר' אלעזר: **היה מזה.** בחטאות הפנימיות וניתזה הזאה מידו על הבגד: **עד שלא גמר כל הזאות.** טעון כיבוס ואפי' ניתז בין יב] (הזאה להזאה משיריים) שבאצבע אלמא שירים שבאצבע כשרין דאי פסולין אמאי טעון כיבוס: **עד שלא יצאה מידו.** משטבל טעון כיבוס, משיצתה הזאה מידו לאחר טבילה דהוי להו שירים יג] שבאצבע אין טעון כיבוס: **גמר מלהזות.** במס' פרה (פ"ג מ"ט) תנן לה גמר מלהזות ז' הזאות שמזה בהר המשחה כנגד פתחו של היכל כדכתיב (במדבר יט) אל נכח פני אהל מועד: **מקנח ידו בגופה של פרה.** שאף דמה טעון שריפה כדכתיב "את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרוף": **אלא אצבעו.** בין הזאה להזאה: **במה יקנח.** בגופה של פרה לא מצית אמרת שילכלך אצבעו בגוף הפרה וידבקו בו נימין: **כפורי זהב.** גבי כלי שרת כתיב בספר עזרא והן מזרקין ועל שם שמקנח בו אצבעו קרי להן "כפורי" לשון וכפר ידיה דנירון קיסר (גיטין דף נו.):

מתני' עד שלא הופשט אין טעון כיבוס. טעמא מפרש בגמרא דבעינן ראוי לקבל טומאה בלא חסרון מלאכה: **אף משהופשט.** כל זמן שלא נתקן להיות כלי אין טעון כיבוס דבעינן דבר המקבל טומאה שאין מחוסר אפילו מחשבה: **אלא מקום הדם.** ולא כל הבגד: **ודבר הראוי לקבל טומאה.** ואע"פ שמחוסר מחשבה ובלבד שלא יהא מחוסר מלאכה וסתמא כרבי יהודה: **וראוי לכיבוס.** בגמרא מפרש למעוטי מאי: **במקום קדוש.** בעזרה: **ושבירת כלי חרס.** שבישל בה חטאת במקום קדוש ובגמרא יליף לה: **זה חומר.** *אכיבוס קאי:

גמ' מה בגד הראוי לקבל טומאה. דאין לך בגד קטן שאמו בגד שאינו ראוי לקבל טומאה אם חישב עליו לכלי כמות שהוא אף כל כו' ועור משהופשט ראוי לקבל טומאה אם חישב עליו יד] (לעבדה) כמו שהיא אבל כל זמן שלא הופשט אינו ראוי לכלי: **אין לי אלא בגד.** סתם בגדים שבתורה צמר ופשתים: **שק.** מטלה של עזים: וכל

מה טעם קאמר. מתוך התירוץ משמע דהא דקשיא ליה הא תו ל"ל קאי אלפי שאין טעון כיבוס כו' ותימה ונשפך על הרצפה למה לי הא שמעינן לה מניתז מן הלוחר: **אלא** אצבעו במאי מקנח. בפ"ק דמנחות (דף ז:) פי' בקונטרס לפי שהיה מזה מדמה בהר המשחה אל נכח פני אהל מועד ופרה לפניו נשרפת לאחר שיורד מן ההר והילך היה יורד בין כל הזאה והזאה מהר המשחה לקנח בגוף הפרה *וקשה מהא דאמר לקמן בריש פרק בתרא (דף קיג.) שחטה שלא כנגד הפתח פסולה שנאמר ושחט והזה מה הזאה כנגד הפתח אף שחיטה כנגד הפתח דמשמע שהיה הכל במקום אחד טו] ונראה כמו שפירש כאן בקונטרס שלא היה יכול לקנח אצבעו בגוף הפרה שלא יתלכלך אצבעו מן הנימין והכי נמי אשכחן דחיישינן לנימין טז] פרק כל כתבי הקדש (שבת קטז:) גבי מפשיטין את הפסח עד החזה*: **מנין** לרבות שק וכל מיני בגדים כו'. מדאוקי ריבויא לשק וכל מיני בגדים משמע דעור אף משהופשט לא בעי כיבוס לרבי אלעזר וגרסי' במילתיה יכול שאני מרבה את העור משהופשט כדפי' בקונטרס ול"ג עד שלא הופשט דא"כ הוה משמע יז] משהופשט בעי כיבוס וזה אינו דר"א לא יח] מביא אלא שק ומיני בגדים ושמעינן ליה נמי במתני' דאף משהופשט אין טעון כבוס *זה אינו דיוק דאדרבה דעור משהופשט ואינו מחוסר שום דבר לא תיקון ולא מחשבה לקבל טומאה טעון כבוס אפילו לר"א דהא (משהופשט נמי) לא ממעט אלא מטעם דבעינן דבר המקבל טומאה כדאיתא בברייתא אלמא אי מקבל טומאה השתא טעון כיבוס ובסמוך נמי קאמר עולבא שחישב לקלעה איכא בינייהו דלרבי אלעזר לא בעי כיבוס משום יט] דאינו מקבל טומאה עד שיקלענה אבל אם קלעה או לא חישב לקלעה *דהשתא אי מקבל העור טומאה טעון כיבוס והא דמרבי שק ושאר מיני בגדים משום דאפילו הני כ] דאינן בכלל בגד כי אם צמר ופשתים כדפרש"י וצריך יתור כא] *לרבות' וה"ה דמהאי יתורא נמי אתי עור ואי גרסי' בר"א משהופשט מיירי שעדיין צריך מחשבה קודם שיקבל טומאה כב] *אי נמי צריך שיבטל מחשבתו שחישב העולבא לקלעה וכן פרש"י דהשתא אינו מקבל טומאה כג] לא בעי כיבוס ולרבי יהודה בעי כיבוס כיון דראוי לקבל בלא מעשה ע"י ייחוד כד] *מודי אבל ר"א לא מיירי בעור שצריך תיקון ומעשה קודם שיקבל טומאה דההוא אפי' רבי יהודה מודה דלא בעי כיבוס דהא אינו ראוי לקבל דהא מחוסר מעשה אבל קשה אי גרים משהופשט מאי בעי מאי בינייהו ליבעי פירוש דר"א עור משהופשט דאינו מקבל טומאה השתא אבל ראוי לקבל ע"י מחשבה היכי משכחת לה דאי מחוסר מעשה אפי' רבי יהודה מודה דהא אינו ראוי מיהו. היינו נמי מאי בינייהו דקאמר שצריך לעשות הבעיא מכח דברי שניהם ואי גרסינן אף במילתיה דר"א עד שלא הופשט א"ש דבעי מאי בינייהו אבל קשה ממתניתין אי גרים אף משהופשט: הג"ה השתא אפילו גרס משהופשט ע"כ לא פליגי ר"י ור"א אלא דר"י דריש מה בגד ראוי לקבל טומאה ור"א דריש מה בגד מקבל טומאה ומשום הכי ר"י דדריש ראוי מרבה עור משהופשט דראוי לקבל טומאה במחשבה ואין מחוסר מעשה ור"א דדריש מקבל ממעט עור שהופשט אע"ג דראוי משום דבעי דבר המקבל טומאה שאין מחוסר אפילו מחשבה אבל לאחר מחשבה מקבל טומאה בלא שום מעשה דאי מחוסר מעשה אפילו ר"י מודה דלא בעי כיבוס

טז א מיי' פ"ט מהלכות פסה"ק הלכה ג :
יז ב מיי' פ"ט מהלכות פסה"ק הלכה ס :
יח ג מיי' שם הלכה ח ופ"ג מהלכות פרה הלכה ב :
[ועי' במנחות שם בתוס' דמתלי' קושיא זו]
יט ד מיי' פ"ט מהלכות פסה"ק הלכה ח :
כ ה מיי' פ"ג מהלכות פרה הלכה ג :
כא ו מיי' פ"ט מהלכ' פסה"ק הלכה ח :
כב ז מיי' שם פ"ח הלכה ה :
[ועי' היטב תוס' מנחות ז: ד"ה אלא]
נ"א תניא נמי הכי וטבל כו'
כג ח מיי' שם הלכה ד:
כד ט מיי' שם הלכה ג:
כה י מיי' שם הלכה יא :
כו כ מיי' שם הלכה ח :
נ"א אבל זה כו' צ"ק
נ"א דהשתא מקבל העור כו' צ"ק
נ"א לרבוי צ"ק
נ"א אי
נ"א למודי צ"ק

מנחות ז: [כל הסוגיא בלתה שינויים]
[ואיבעיא להו עד וכ"ס שם במנחות]
[שם לעיל מ:]
[צ"ל לרבא]
מנחות ז: פרה פ"ג מ"ט
[לעיל כה:] מנחות שם
[לקמן נה:]
עיין הרי"ט ורש"ק

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' לרב עמרם תלמידי אמר רב עמרם: (ב) במשנה כיבוס אינו טעון כיבוס אלא מקום: (ג) רש"י ד"ה שבענין וכו' הזייה טבילה הס"ד ואח"כ מ"ה אף על גב דליכא וכו' ואח"כ מ"ה ולמעוטי שירים וכו' והס"ד ואח"כ מ"ה אמר רב עמרם:

◆

שיטה מקובצת

א] תיבת אומר ל"ש : ב] טבילה מעיקרא מן : ג] למכתב וטבל איצטריך למכתב בדם: ד] טבילה מעיקרא כתב רחמנא : ה] כיבוס אינו טעון כיבוס אלא : ו] קידש כדמפרש טעמא: ז] הלכתא היא גבי : ח] בַמַיִם ולא קרינן בְמַיִם : ט] שיהא בהם בשעת: י] בַדָם: יא] בענין שהזה ממנו טבילה ראשונה יזה את: יב] בין הזאה להזאה : יג] שבאצבע אין: יד] עליו לעצבא ותיבת לעבדה נמחק: טו] אחד וה"ה לשריפה שהיה שם כמו שפי' כאן בקונטרס נראה שלא היה : טז] לנימין בפ' כל : יז] משמע דמשהופשט : יח] לא מרבה אלא שק : יט] משום דלא מקבל טומאה : כ] הני אינן בכלל : כא] יתור לרבותא וה"ה : כב] טומאה או צריך : כג] טומאה ופ"ה לא : כד] ייחוד מיד ותיבת מודי נמחק :